

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 714/2021
01.07.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Радослава Петровића, Веска Крстајића и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Бобана Пријовића и др., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Бобана Пријовића, адвоката Зорана Ђикановића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Ужицу К 34/20 од 26.02.2021. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 259/21 од 22.04.2021. године, у седници већа одржаној дана 01.07.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Бобана Пријовића, адвоката Зорана Ђикановића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Ужицу К 34/20 од 26.02.2021. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 259/21 од 22.04.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Ужицу К 34/20 од 26.02.2021. године окривљени Бобан Пријовић, поред осталих, оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од четири године и шест месеци у коју казну му је урачунато време проведено у притвору, а на основу члана 87. у вези са чланом 246. став 8. Кривичног законика, према овом окривљеном изречена је мера безбедности одузимања хероина, као предмета извршења кривичног дела, који се по закону обавезно одузима.

Истом пресудом обавезан је окривљени Бобан Пријовић да суду на име паушала плати износ од 5.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, док ће о висини осталих трошкова суд одлучити посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 259/21 од 22.04.2021. године одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Ужицу, браниоца окривљеног Бобана Пријовића, адвоката Зорана Ђикановића и оца окривљеног Бобана Пријовића - АА и првостепена пресуда, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног Бобана Пријовића, адвокат Зоран Ђикановић, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) и став 2. тачка 1) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, преиначи побијане пресуде и окривљеног Бобана Пријовића ослободи од оптужбе или да побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Бобана Пријовића је неоснован.

Наводима поднетог захтева браниоца окривљеног Бобана Пријовића, истиче се да су нижестепене пресуде у делу који се односи на овог окривљеног, донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, јер је суд из чињеничног описа у изреци правноснажне пресуде изоставио суштину радњи кривичног дела које су окривљеном стављене на терет оптужним актом, и то да је окривљени куповао и неовлашћено продавао дрогу неутврђеном броју лица и да је раније дрогу набављао и продавао, те да је дана 29.10.2020. године са окривљеним ББ контактирао телефоном и да му је окривљени ББ дрогу предао, на који начин је према ставу браниоца, суд повредио идентитет оптужбе и пресуде.

Исте наводе, садржане у захтеву за заштиту законитости, бранилац окривљеног Бобана Пријовића истицао је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и за прихватање као правилног правног становишта првостепеног суда (страна 9. последњи став и страна 10. први и други став образложења првостепене пресуде), на страни 3. у трећем и четвртом ставу образложења другостепене пресуде, изнео јасне и довољне разлоге, због чега налази да правноснажном пресудом није учињена наведена битна повреда одредаба кривичног поступка, које у свему као правилне прихвата Врховни касациони суд и на исте упућује, сходно одредби члана 491. став 2. ЗКП.

Изменама које бранилац истиче у поднетом захтеву, суд се у изреци пресуде кретао у оквирима оптужног акта, при чему окривљени није оглашен кривим за теже дело, нити већи степен кривице, односно није оглашен кривим за више криминалних активности и већу криминалну вољу од оне за коју је оптужен, нити је наведена измена извршена на штету окривљеног и окривљени доведен у неповољнији кривично процесни положај, већ је, по оцени Врховног касационог суда, предметна измена, заправо учињена у његову корист.

Како је чињенични опис у изреци правноснажне пресуде остао у границама чињеничног основа из оптужбе, односно у границама оних чињеница и околности на

којима се оптужба заснива, а из којих произилазе законска обележје кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, за које је окривљени оглашен кривим, то су у конкретном случају неосновани наводи браниоца окривљеног којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног Бобана Пријовића наводи да се правноснажна првостепена пресуда заснива на незаконитом доказу, јер се у односу на окривљеног Бобана Пријовића иста заснива на препису - извештају о комуникацији прибављеној мером тајног надзора и снимања комуникације, а по наредби судије за претходни поступак, која наредба је према наводима браниоца незаконито коришћена у кривичном поступку, јер број телефона који је прислушкиван по наведеној мери није припадао окривљеном Бобану Пријовићу већ његовој мајци, за коју у смислу члана 161. ЗКП нису постојали основи сумње да је извршила кривично дело.

Одредбом члана 167. став 2. ЗКП прописано је да наредба из става 1. наведеног члана садржи расположиве податке о лицу према коме се тајни надзор комуникације одређује, законски назив кривичног дела, означање познатог телефонског броја или адресу осумњиченог, односно телефонског броја или адресе за коју постоје основи сумње да је осумњичени користи, разлоге на којима се заснива сумња, начин спровођења, обим и трајање посебне доказне радње.

У складу са наведеном одредбом, наредба судије за претходни поступак Вишег суда у Ужицу Кпп. Пов. 182/20 од 30.06.2020. године, којом је проширен надзор и снимање комуникације која се обавља путем телефона, а по наредби истог суда Кпп.Пов. 182/20 од 11.05.2020. године, садржи податке у погледу постојања основа сумње да окривљени Бобан Пријовић врши кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 3. Кривичног законика. Такође, предметна наредба садржи чињенице на основу којих је судија за претходни поступак утврдио да је окривљени Бобан Пријовић корисник, поред осталих и телефонског броја 069/..., који је означен у наредби, обзиром да је у истој наведено да се, према оперативним сазнањима Полицијске управе у Пријепољу, именовани бави неовлашћеном продајом опојних дрога марихуана и спид на подручју општине Прибој, с тим да опојну дрогу неовлашћено набавља на подручју града Београда и Ужица и тако врши кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 3. Кривичног законика и који у комуникацији користи, поред осталих, и телефонски број 069/.. .

Имајући у виду наведено, наредба судије за претходни поступак Вишег суда у Ужицу Кпп. Пов. 182/20 од 30.06.2020. године сачињена је у свему у складу са одредбом члана 167. став 2. ЗКП.

Врховни касациони суд, имајући у виду напред изнето, налази да се побијане правноснажне пресуде заснивају на законито прибављеним доказима, у свему сагласно са Закоником о кривичном поступку из ког разлога су супротни наводи у захтеву браниоца окривљеног Бобана Пријовића, да су побијане правноснажне пресуде донете

уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, оцењени као неосновани.

Осталим наводима захтева, бранилац окривљеног Бобана Пријовића, оспорава разлоге првостепене пресуде, чиме указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Бранилац окривљеног, као разлог подношења захтева истиче и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, због које је подношење захтева за заштиту законитости дозвољено, међутим наведену повреду закона не конкретизује, већ исту образлаже наводима којима се тичу чињеничних утврђења суда, износећи сопствене чињеничне закључке, а наводе захтева да је на утврђено чињенично стање у правноснажној пресуди погрешно примењен закон не образлаже конкретним правним ставом па и ово представља повреду члана 440. ЗКП.

Како битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и повреда члана 440. ЗКП, у смислу члана 485. став 4. ЗКП, не представљају законом дозвољене разлоге за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца, то се Врховни касациони суд у разматрање ових повреда није упуштао.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Андреа Јаковљевић,с.р.

Председник већа-судија
Биљана Синановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић